

Adı Saklı

– derya-damla- · 15 Eylül 2010

Bugün suskunluğuma kulak verip ıssızlığımda bir yolculuğa çıkıyorum

Dakikalar saati, saatler günleri , günler ise zamanı kovalarken korunmasız kaldığım anlardan biriydi. Alkış sesleri arasında bir perdenin köşesinde buldum kendimi.

Merhaba diyorum herkese.....

Farkediyorum ki tek kişilik bir oyunda rol almışım. Bütün hünerlerimi gösterip kendimi hissettirmeliydim onlara. Ama bir sorun vardı ortada . konu neydi ne için ordaydım bilmiyorum, hatta hafızamı zorlamama rağmen hiç bir şey gelmedi aklıma .

Derken içimden çıkaramadığım kara gözlerin geldi gözüme başladım anlatmaya..

Her gün seni yazıp bizi okurken zorlanmıyordum bu kadar . Nedense bir çekişme başladı yüreğim ile mantığım arasında.

Biri sus diyor kimse duymasın, bir diğeri de anlat dök içindekileri de sevda nedir görsünler misali ikiye böldüler beni....

Çıkmıştım bir kere ve başlamam gerekiyordu. Arkama dönüp baktığımda uzun saçlı kemancı bir kız ile hazırdı her şey

Ve elimi kaldırıp bütün bir geçmişim için ilk adımı attım.

Herşey güzeldi.....yalansız ve gerçekleri ile ,adı saklı sevdami tek tek fısıldar gibi kulaklarına mırıldanmaya başladım. Ses tonum buruktu özlemlerinden dolayı, gözlerim dolmuş taşacak bir nehir gibi tetikte bekliyordu. O gülen yüzlerin bir anda masumlaşması daha da etkiledi beni. Hayatımdaki ilki yaşıyordum. Kendi dünyamı hiç tanımadığım insanlara açmış, misafir etmişim onları.

Gerçi hangi söz anlatırdı sevdami , hangi kelimenin sonunda ismin çıkardı bilmiyordum. Var olduğu meçhul bir yüreğin ayak sesleri ile salon sessizliğe bürünmüştü. Hayatımın en uzun dakikalarını bitirdim o sahnede. Geçmek bilmeyen dinmeyen bir heyecanın esiri olmuştum adeta.

Seni getirdim gözümün önüne ve hiç bir zaman söyleyemediğim sözleri söyledim herkesin önünde.

Belki ilk olmayan ama son olan bir sevdanın tatlı sözlerini bıraktım dudaklarımdan. Ellerine dokunmuş gibi uzattım ellerimi. Gök ile birleşmiş gibi yardım istedim bulutlardan. Hatta aydan ve yıldızlardan. Hepsi şahit oldu içimde kalmış duygulara.

Derken gözlerde bir yorgunluk hatta nemli bir hava sardı ortamı....arkama dönüp sende dök içini dedim
kemancı kıza.Kulağıma fısıldadığı melodiyi yaydı koca salona
Tutamadım kendimi , başladım müzik eşliğinde biriken nefesimin nefesini bıraktım mikrofonun o ince
deliklerinden içeriye.

Sen dedim !

Sen!
içimde biriken hasret
Gitmelisin...
Dar vakitte....
Birikme düşlerimde öyle

Sen dedim !

Sen!
Kucağında uyuduğum acı
Silinmelisin...
Ne kalmışsa geçmişte
Biriktirme bu günde öyle

Hayat bu
Nasılsa
Zamanı geldiğinde
Dur diyecek bu gidişe

Sen dedim ey sevgili
Sen.....
Düş yakamdan
Bıraktıklarınla
Yaşarım ben....

Hayat bu
Nasılsa
Zamanı geldiğinde
Birileri dur diyecek bu gidişe

Dedim ve sustum...

Bir kaç saniyelik sessizlikten sonra alkışlar yükseldi bir ucundan diğer ucuna . Bu hazin sonu beklemiyorlardı aslında .O kadar sevmeye rağmen git demelerin tokatıyla karşılaşmak düşündürmüştü

Tek bir damla göz yaşımı bırakıp avuçlarına selam verdim..Elimi kalbimin üstünde bırakıp hızlıca uzaklaştım...

Tekrar selam vermek istediğimde bunun bir rüya olduğunu farkettim, tıpkı bu mektuplarıma başlamam ve her gün yazmam gibi.

Odamın soğuk duvarları ve sessizlik herşeyi başa almıştı.

Olsun bugün de böyle olsun..her gün başka bir sensizliğin lekesini silmek boynumun borcuymuş.Alacaklı kalacağım zamana kadar devam o halde.